

Mishloach Manot & Purim

What's the connection to the holiday?

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Introduction

Every Jewish holiday comes with its special customs, and usually (and logically) those customs relate to the story (and/or purpose) of that holiday. Yet the special mitzva of "mishloach manot" doesn't appear to have any obvious connection to the story of Purim.

In today's short class, we will suggest an answer based on the thematic connection between the story of Purim the prophecies of the Prophet Zecharya:

II. The original source of the custom of "mishloach manot" i.e. The two letters sent by Mordechi & Esther /chapter 9

A. The first letter: 9:20-23

כ וַיִּכְתֹּב מֶרְדֵּכַי, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה;
וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר
בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ--
הַקְּרוּבִים, וְהַרְחוֹקִים.

20 And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far,

כא לְקַיֵּם, עֲלֵיהֶם--לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת
יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר, וְאֶת יוֹם-
חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה.

21 to enjoin them that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly,

כב כַּיָּמִים, אֲשֶׁר-נָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים
מֵאֲבִיָּהֶם, וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם
מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב;
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יָמֵי מְשֻׁתָּה וּשְׂמֵחָה,
וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּמִתְּנוּת
לְאֲבִיָּוִים.

22 the days wherein the Jews had rest from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to gladness, and from mourning into a good day; that they should make them days of feasting and gladness, and of sending portions one to another, and gifts to the poor.

Note the eternal nature of this celebration:

כז קִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים עָלֵיהֶם וְעַל-
זָרָעָם וְעַל כָּל-הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבוּר--
לְהִיּוֹת לְעֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה,
בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה.

27 the Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to the writing thereof, and according to the appointed time thereof, every year;

Several questions:

Why an eternal celebration?

Why sending presents?

And most important, why the need for a second letter?

B. The second letter: 9:29-32

Why was it necessary? [If already accepted/ see 9:27]

What did the letter say?

כט וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת-
אֲבִיחַיִל, וּמֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי--אֶת-כָּל-
תִּקְוָהּ: לְקַיֵּם, אֶת אֲגֻרַת הַפָּרִים הַזֹּאת-
הַשְּׁנִיית.

29 Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote down all the acts of power, to confirm this second letter of Purim.

ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֶל-שֶׁבַע
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה--מַלְכוּת, אַחֲשֵׁרוּשׁ:
דְּבַרֵי שָׁלוֹם, וְאֵמֶת.

30 And he sent letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth,

לא לְקַיֵּם אֶת-יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה
בְּזִמְנֵיהֶם:
כַּאֲשֶׁר קִיְמוּ עֲלֵיהֶם מֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי
וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה,
וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-נַפְשָׁם, וְעַל-זָרָעָם:
דְּבַרֵי הַצּוֹמוֹת, וְזַעֲקָתָם.

31 to confirm these days of Purim in their appointed times, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had ordained for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.

What are the דְּבַרֵי שָׁלוֹם וְאֵמֶת?

The introduction, or the content?

Also, what is the connection to the 'fast days?'

Ibn Ezra - points out the connection to Zecharya

וטעם דברי הצומות – על הנזכרים בספר זכריה (זכריה ח':י"ט):
שהן בתמוז ואב ותשרי וטבת.
והטעם כי קיימו היהודים על נפשם לשמח בימי הפורים
- כאשר קיימו על נפשם ועל זרעם להתענות בימי אבלם -

Ibn Ezra seems to be explaining the Esther is referring to the Babylonian custom to fast on the 'Four Fast Days' to remember destruction of the First Temple, as mentioned in Zecharya, - and thus it provides a precedent for instituting a new custom - i.e. a 'non- Biblical' holiday

II. The Prophet Zecharya & the second Temple:

Let's examine this parallel to Zecharya, as Esther may be alluding to something deeper. - for there is an additional parallel between the 'second letter' & Zecharya.

Chapter 8, the verse Ibn Ezra refers to:

יח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת, אֵלַי לֵאמֹר . יט כֹּה-אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת, **צוֹם הַרְבִּיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם**
הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית-יְהוּדָה לְשִׂשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה, וּלְמַעֲדִים,
טוֹבִים; וְהָאֻמָּת וְהַשָּׁלוֹם, אָהָבוּ.

Critical question- re: methodology

Does Esther (or at least author of the Megilla) assume that the Jews are aware of Zecharya's prophecy,

And if so, how does it relate to the celebration of Purim?

Must consider date and purpose of this prophecy!

III. List of Persian Kings found in standard History Books & TANACH:

- 538 Cyrus = כורש
- 530 Cambyses =? [no mention in Tanach]
- 522 Darius I = דָּרְיוֹשׁ [492 Battle of Marathon]
- 486 Xerxes = אֶחְשֶׁרְזֶשׁ [= king of Megillat Esther?] [479 Battle of Salamis]
- 465 Artaxerxes = אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא [Ezra (7:7) / Nechemya (1:1)]

[List of Persian Kings according to Seder Olam - not our topic today

- Cyrus = כורש 3 years
- Xerxes = אֶחְשֶׁרְזֶשׁ 14 years
- Darius = Artaxerxes = דָּרְיוֹשׁ = אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא 34 years
- Alexander the Great conquers Eilam
- 6 years later –conquers Persia & Medes/ Greek year begins]

First quick review key events of "shivat tzion"

Year 1 of Koresh [see Ezra 1:1-7] -[Cyrus the Great] the return of the Exile ("shivat tzion")

Ezra Chapter 1

א וּבְשָׁנַת אַחַת, לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס, לְכָלוֹת דָּבַר-ה', מִפִּי יְרֵמְיָהּ: הֲעִיר ה', אֶת-רוּחַ כְּרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס, וַיַּעֲבֵר-קוֹל בְּכָל-מְלָכוֹתָיו, וְגַם-בְּמַמְלַכְתּוֹ לֵאמֹר. ב כֹּה אָמַר, כְּרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס--כֹּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, נָתַן לִי ה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם; וְהוּא-פָקַד עָלַי לְבָנוֹת-לוֹ בַּיִת, בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה. ג מִי-בָכֶם מִכָּל-עַמּוֹ, יְהִי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ, וַיַּעַל, לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה; וַיָּבֵן, אֶת-בַּיִת ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל--הוּא הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם. ד וְכָל-הַנְּשָׂאָר, מִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הוּא גָר-שָׁם--יִנְשְׂאוּהוּ אֲנָשֵׁי מִקְמוֹ, בְּכֶסֶף...

1 Now in the first year of Cyrus king of Persia, that the word of the LORD by the mouth of Jeremiah might be accomplished, the LORD stirred up the spirit of Cyrus king of Persia, that he made a proclamation throughout all his kingdom, and put it also in writing, saying: 2 Thus saith Cyrus king of Persia: All the kingdoms of the earth hath the LORD, the God of heaven, given me; and He hath charged me to build Him a house in Jerusalem, which is in Judah. 3 Whosoever there is among you of all His people--his God be with him--let him go up to Jerusalem, which is in Judah, and build the house of the LORD, the God of Israel, He is the God who is in Jerusalem. 4 And whosoever is left, in any place where he sojourneth, let the men of his place help him...

... ז וְהַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ, הוֹצִיא אֶת-כְּלֵי בַיִת-ה', אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבוּכַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלַם, וַיָּתִינֵם בְּבַיִת אֱלֹהָיו. ח וַיּוֹצִיאֵם, כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס, עַל-יַד, מִתְרַדָּת הַגִּזְבָּר; וַיִּסְפְּרֵם, לְשֵׁשׁבָצָר, הַנְּשִׂיא, לִיהוּדָה.

7 Also Cyrus the king brought forth the vessels of the house of the LORD, which Nebuchadnezzar had brought forth out of Jerusalem, and had put them in the house of his gods; 8 even those did Cyrus king of Persia bring forth by the hand of Mithredath the treasurer...

[GAP of 18 years / 'building freeze' /Ezra 4:4-5]

ד וַיְהִי, עַם-הָאָרֶץ--מְרַפִּים, יְדֵי עַם-יְהוּדָה; וּמְבַלְהִים (וּיְמַבְהִילִים) אוֹתָם, לְבָנוֹת.

4 Then the people of the land weakened the hands of the people of Judah, and harried them while they were building,

ה וְסוֹכְרִים עָלֵיהֶם יוֹעֲצִים, לְהַפֵּר עֲצָתָם--כָּל-יָמָיו, כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס, וְעַד-מַלְכוּת, דָּרְיוֹשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס.

5 and hired counsellors against them, to frustrate their purpose, all the days of Cyrus king of Persia, even until the reign of Darius king of Persia.

Year 2 Daryavesh - construction begins on 24th Kislev /Chagai 2:15

The hope for "shchina" to return to Second Temple

זכריה פרק ב / יד רְנִי וְשִׁמְחִי, בַּת-צִיּוֹן--כִּי הִנְנִי-בָא וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָךְ..

Year 4 - Daryavesh {Zecharya 7 & 8} -

Question from Exile re: keeping the 'fast days'

Year 6 Daryavesh [Ezra 6:14-15] - construction completed

Our source - An prophetic answer to a letter sent from the Exile - how to relate to Second Temple under construction! i.e- if there is a need to continue fasting

IV. Zecharya, chapters 7 & 8 - Year 4 of King Darius

A question is sent from Bavel regarding the fast days

זכריה פרק ז

וַיְהִי בְּשָׁנַת אַרְבַּע, לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ; הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה, בְּאַרְבַּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשַׁעִי--בְּכֶסֶלֶו.

1 And it came to pass in the fourth year of king Darius, that the word of the LORD came unto Zechariah in the fourth day of the ninth month, even in Chislev;

ב וַיִּשְׁלַח, בֵּית-אֵל, שְׂרָאָצָר, וְרֵגֶם מֶלֶךְ וְאַנְשָׁיו--לְחַלּוֹת, אֶת-פְּנֵי יְהוָה.

2 When Bethel-sarezzer, and Regem-melech and his men, had sent to entreat the favour of the LORD,

ג לֵאמֹר, אֶל-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבַיַּת-יְהוָה צְבָאוֹת, וְאֶל-הַנְּבִיאִים, לֵאמֹר: **הֲאֵבֶכָה, בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי**--הַנִּזְוֶר, כִּבְאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כַּמָּה שָׁנִים. {פ}

3 and to speak unto the priests of the house of the LORD of hosts, and to the prophets, saying: 'Should I weep in the fifth month, separating myself, as I have done these so many years?' {P}

ד וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת, אֵלַי לֵאמֹר.

4 Then came the word of the LORD of hosts unto me, saying:

ה אֱמַר אֶל-כָּל-עַם הָאָרֶץ, וְאֶל-הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר: **כִּי-צַמְתֶּם וְסָפַדְתֶּם בַּחֲמִישִׁי וּבְשִׁבְעִי, וְזֶה שִׁבְעִים שָׁנָה--הַצּוֹם צַמְתִּנִּי, אֲנִי.**

5 'Speak unto all the people of the land, and to the priests, saying: When ye fasted and mourned in the fifth and in the seventh month, even these seventy years, did ye at all fast unto Me, even to Me?

ו וְכִי תֹאכְלוּ, וְכִי תִשְׁתּוּ--הֲלוֹא אַתֶּם
הַאֲכָלִים, וְאַתֶּם הַשְּׁתִים. 6 And when ye eat, and when ye drink, are
ye not they that eat, and they that drink?

ז הֲלוֹא אֶת-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה
בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים, בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם
יֹשֶׁבֶת וּשְׁלֹוה, וְעָרִיהָ סְבִיבֹתֶיהָ; וְהַגָּב
וְהַשְּׁפֵלָה, יֹשֵׁב. {פ} 7 Should ye not hearken to the words
which the LORD hath proclaimed by the
former prophets, when Jerusalem was
inhabited and in prosperity, and the cities
thereof round about her, and the South and
the Lowland were inhabited? {P}

ח וַיְהִי, דְבַר-יְהוָה, אֶל-זְכַרְיָה, לֵאמֹר. 8 And the word of the LORD came unto
Zechariah, saying:

ט כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, לֵאמֹר:
מִשְׁפַּט אֱמֶת, שְׁפִטוּ,
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲשׂוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו. 9 'Thus hath the LORD of hosts spoken,
saying: Execute true judgment, and show
mercy and compassion every man to his
brother;

י וְאַלְמָנָה וַיִּתּוֹם גֵּר וְעֲנִי, אַל-תַּעֲשֶׂקוּ;
וְרַעַת אִישׁ אָחִיו, אַל-תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם. 10 and oppress not the widow, nor the
fatherless, the stranger, nor the poor; and
let none of you devise evil against his
brother in your heart.

God's answer: Redemption - a 'two way street'

זכריה פרק ח

ג כֹּה, אָמַר יְהוָה, שְׁבִתִי אֶל-צִיּוֹן, וְשָׁכַנְתִּי
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם; וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת,
וְהָר-יְהוָה צְבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁ. {ס} 3 Thus saith the LORD: I return unto
Zion, and will dwell in the midst of
Jerusalem; and Jerusalem shall be called
the city of truth; and the mountain of the
LORD of hosts the holy mountain. {S}

ד כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, עַד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים
וְזִקְנֹת, בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם; וְאִישׁ מִשְׁעֲנֵתוֹ
בְּיָדוֹ, מֵרַב יָמִים. 4 Thus saith the LORD of hosts: There
shall yet old men and old women sit in
the broad places of Jerusalem, every
man with his staff in his hand for very
age.

ה וְרַחֲבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ, יְלָדִים וַיְלָדוֹת,
מִשְׁחָקִים, בְּרַחֲבֹתֶיהָ. {ס} 5 And the broad places of the city shall
be full of boys and girls playing in the
broad places thereof. {S}

ז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, הֲנִי מוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי
מֵאֶרֶץ מִזְרָח, וּמֵאֶרֶץ, מְבֹא הַשָּׁמֶשׁ. 7 Thus saith the LORD of hosts: Behold,
I will save My people from the east
country, and from the west country;

ח וְהִבֵּאתִי אֶתֶם, וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם;
וְהָיוּ-לִי לְעָם, וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים--
בְּאֱמֶת, וּבְצִדְקָה. .... 8 And I will bring them, and they shall
dwell in the midst of Jerusalem; and
they shall be My people, and I will be
their God, in truth and in
righteousness. {S}

יד כִּי כֹה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, כִּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי 14 For thus saith the LORD of host: As I

לְהָרַע לָכֶם בְּהַקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי, אָמַר יְהוָה
צָבָאוֹת; וְלֹא, נִחַמְתִּי.

purposed to do evil unto you, when your fathers provoked Me, saith the LORD of hosts, and I repented not;

טו כִּן שָׁבַתִּי זְמַמְתִּי בַיָּמִים הָאֵלֶּה, לְהִיטִיב
אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-בַּיִת יְהוּדָה: אֶל-תִּירְאוּ.

15 so again do I purpose in these days to do good unto Jerusalem and to the house of Judah; fear ye not.

טז אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ:
דַּבְּרוּ אֱמֶת, אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ-
אֱמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם, שִׁפְטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם.

16 These are the things that ye shall do: Speak ye every man the truth with his neighbour; execute the judgment of truth and peace in your gates;

יז וְאִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ, אֶל-תַּחֲשְׁבוּ
בְּלִבְבְּכֶם, וּשְׁבַעַת שֶׁקֶר, אֶל-תִּאָּהְבוּ: כִּי אֶת-
כָּל-אֱלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי, נֶאֱס-יְהוָה. {ס}

17 and let none of you devise evil in your hearts against his neighbour; and love no false oath; for all these are things that I hate, saith the LORD.'

The 'Four Fast Days' will become 'holidays'

יט כה-אמר ה' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום
העשירי יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה, ולמעדים, טובים; והאמת
והשלום, אהבו.

How often to we find this phrase **דברי שלום ואמת**?

Together with fast days, only here and Zecharya!

Could Esther's second letter be alluding to this entire prophecy of Zecharya,

As it was the most recent prophecy to the Exile. Could this explain "mshloach manot"?

Zecharya chapter 8

Esther chapter 9

..והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה
ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי
משטה ושמחה ומשלח מנות איש
לרעהו ומתנות לאבינים....

(כט) ותכתב אסתר המלכה בת
אביחיל ומרדכי היהודי את כל
תקף לקים את אגרת הפרים הזאת
השנית. (ל) וישלח ספרים אל כל
היהודים אל שבע ועשרים ומאה
מדינה מלכות אחשוורוש דברי
שלום ואמת. (לא) לקים את ימי
הפרים האלה בזמניהם כאשר קים
עליהם מרדכי היהודי ואסתר
המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל
זרעם דברי הצומות וזעקתם.

טז אלה הדברים, אשר תעשו:
דברו אמת, איש את-רעהו--אמת
ומשפט שלום, שפטו בשעריכם.
יז ואיש את-רעת רעהו, אל-
תחשבו בלבבכם, ושבעת שקר,
אל-תאהבו: כי את-כל-אלה אשר
שנאתי, נאם-ה'.

יח ויהי דבר-ה' צבאות, אלי
לאמר. יט כה-אמר ה' צבאות,
צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי יהיה לבית-
יהודה לששון ולשמחה, ולמגדים,
טובים; והאמת והשלום, אהבו.

If our assumption is correct, There may be additional connections between this prophecy and Megillat Esther!

Let's read the final words of this prophecy,
The great hopes for Bayit Sheni !

V. Even 'other nations' will come to Jerusalem in search of God

כ כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת: עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים, וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת.

20 Thus saith the LORD of hosts: It shall yet come to pass, that there shall come peoples, and the inhabitants of many cities;

כא וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אֶחָת אֶל-אֶחָת לֵאמֹר, נֵלְכָה הַלּוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת-פָּנֵי יְהוָה, וּלְבַקֵּשׁ, אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת; אֲלֵכָה, גַּם-אֲנִי.

21 and the inhabitants of one city shall go to another, saying: Let us go speedily to entreat the favour of the LORD, and to seek the LORD of hosts; I will go also.

כב וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עַצוּמִים, לְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם, וּלְחַלּוֹת, אֶת-פָּנֵי יְהוָה.

22 Yea, many peoples and mighty nations shall come to seek the LORD of hosts in Jerusalem, and to entreat the favour of the LORD. {S}

כג כֹּה-אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, בְּיָמִים הַהֵמָּה, אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מִכָּל לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם; וְהִחֲזִיקוּ בְּכַנְף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר, נֵלְכָה עִמָּכֶם--כִּי שָׁמַעְנוּ, אֱלֹהִים עִמָּכֶם. {ס}

23 Thus saith the LORD of hosts: In those days it shall come to pass, that ten men shall take hold, out of all the languages of the nations, shall even take hold of the skirt of him that is a Jew, saying: We will go with you, for we have heard that God is with you.

VI. - Re-examining Megilat Esther - in light of Chagi/ Zecharya

A. Esther chapter 1

.... **ב** בְּיָמִים, הָהֵם--כְּשֶׁבֶת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ, עַל כֶּסֶּא מַלְכוּתוֹ, אֲשֶׁר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה

ג בְּשֵׁנַת שְׁלוֹשׁ, לְמַלְכוֹ, עָשָׂה מִשְׁתֵּה, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו...

ז וְהַשְׁקוֹת בְּכָלֵי זָהָב, וְכָלִים מִכָּלִים שׁוֹנִים

B. A strange 'Jewish (?) name', and genealogy back 4 generations

אסתר פרק **ב** **ה** אִישׁ יְהוּדִי, הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה; וּשְׁמוֹ מְרֻדְכָי, בֶּן יָאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶן-קִישׁ--אִישׁ יְמִינִי. וְאֲשֶׁר הִגְלָה, מִירוּשָׁלַם, עִם-הַגָּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה, עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה-- אֲשֶׁר הִגְלָה, נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל.

B. ... Who is 'the King' ['The King' (?)]

אסתר פרק ג ח וַיֹּאמֶר הַמֶּן, לְמֶלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ--יִשְׁנֹו עַם-אֶחָד מִפְּזֵר וּמִפְּרָד
בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹת מַלְכוּתֶךָ; וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עַם, וְאֶת-דַּתִּי
הַמֶּלֶךְ אֵינִם עֹשִׂים, וְלְמֶלֶךְ אֵין-שׁוּה, לְהַנִּיחֵם.

C. International ramifications of a Queen not obeying

אסתר פרק א

טז וַיֹּאמֶר מוֹמְכוֹן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים, לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ, עֲוֹנָה וְשִׁתִּי הַמְּלָכָה:
כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים, וְעַל-כָּל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ. יז כִּי-
יֵצֵא דְבַר-הַמְּלָכָה עַל-כָּל-הַנָּשִׁים, לְהַבְזֹת בְּעֵלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן... וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ, כְּדַבַּר
מְמוּכָן. כב וַיִּשְׁלַח סָפְרִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ--אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָה,
וְאֶל-עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ: לְהִיּוֹת כָּל-אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ,
וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עַמוּ.

The word "bira" in DH

דברי הימים א כט

א וַיֹּאמֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָל-הַקָּהָל שְׁלֹמֹה בְּנִי אֶחָד בָּחַר-בוֹ אֱלֹהִים נֶעַר וְרָד
וְהַמְּלָאכָה גְדוּלָה **כִּי לֹא לְאָדָם הַבִּירָה** כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים
ב. וּכְכָל-כַּחֲסֵי הַכִּינּוּתִי לְבֵית-אֱלֹהֵי הַזָּהָב לְזָהָב וְהַכֶּסֶף לְכֶסֶף...
ז. וַיִּתְּנוּ לְעַבֹּדֵת בֵּית-הָאֱלֹהִים זָהָב כְּפָרִים חֲמִשָּׁת-אַלְפִים וְאַדְרָכָנִים
רבו **וְכֶסֶף כְּפָרִים עֶשְׂרֵת אַלְפִים...**
ט וַיִּשְׁמְחוּ הָעָם עַל-הַתְּנַדָּבָם כִּי בָלַב שָׁלֵם הַתְּנַדָּבוֹ לַיהוָה וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח שִׂמְחָה
גְדוּלָה. {פ}
י וַיִּבְרָךְ דָּוִד אֶת-יְהוָה לְעֵינֵי כָל-הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה..

Melachim bet 25: 27 - end of the book:

כז וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים וְשִׁבְעֵ שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּשָׁנִים עֶשְׂרֵ חֲדָשׁ
בְּעֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה לַחֲדָשׁ **נִשְׂא אִוִּיל מֶרְדֵּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל** בְּשַׁנַּת מְלָכוֹ אֶת-
רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה מִבַּיִת כְּלָא...